

Til § 6.

Da de enkelte rederiers andel i den samlede danske handelsflåde til stadighed vil være genstand for ændringer, er det fundet naturligt, at der gives hjemmel til fra tid til anden at foretage en omfordeling af redernes andel i garantikapitalen.

Til § 7.

Efter lov nr. 183 af 4. maj 1939 fordeles et overskud i instituttet med halvdelen til forsikringstagerne i forhold til de erlagte præmier og resten til garantierne i forhold til den af dem tegnede garantikapital. Det skønnes imidlertid mindre naturligt at lade rederierne få andel i overskudet både i egenskab af forsikringstagere og i egenskab af garantier, og det foreslås derfor, at et eventuelt overskud til sin tid udelukkende skal fordeles imellem garantierne på tidspunktet for forsikringsvirksomhedens ophør i forhold til deres gennemsnitlige garanti-hæftelse i tiden siden 1. april 1949. Statens subsidiære garanti deltager ikke i fordelingen af overskudet.

Til § 8.

Med de under krigsen stærkt stigende skibspriser er der nu et ret stort antal skibe, hvis værdi ligger over det største beløb på 6 mill. kr., som instituttet efter de gældende regler er berettiget til at forsikre for et enkelt skib. Det foreslås derfor, at ministeren for handel, industri og søfart efter indstilling fra bestyrelsen for »Krigsforsikringen for danske Skibe« skal være bemyndiget til at forhøje maksimumsbeløbet, der kan overtages på et enkelt skib, fra 6 til 8 mill. kr. Efter henstilling fra rederierhvervet foreslås det derhos, at rederierne, såfremt der gøres brug af denne bemyndigelse, skal være berettigede til at forhøje deres selvrisiko, jfr. lovens § 4, fra 25 pct. til 50 pct., for så vidt angår det beløb, hvormed forsikringsværdien overstiger 6 mill. kr.

Til § 9.

Efter § 7 i lov nr. 183 af 4. maj 1939 kan bestyrelsen efter derom fremsat skriftlig begæring i instituttet optage danske skibe under bygning, for så vidt de er søsat og foreløbig registreret. Bestemmelsen om, at skibene skal være foreløbig registreret, medfører, at kun skibe under bygning ved danske værfter kan komme i betragtning, idet skibe under bygning på udenlandske værfter ikke kan foreløbig registreres. Fra rederierhvervets side er der fremsat ønske om, at forsikring af skibe under bygning ved danske værfter skal kunne ske, så snart de er søsat, selv om foreløbig registrering ikke finder sted. Denne ændring har ministeriet kunnet tiltræde. Ændringen nødvendiggør en omredaktion af bestemmelsen for at sikre, at den ikke kommer til også at omfatte skibe under bygning ved udenlandsk værft.

Da registrering af skibe nu i henhold til lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre er et færøsk særanliggende, omfattes færøske skibe fremtidig ikke af forpligtelsen til at være forsikret i instituttet. Det må dog findes ønskeligt, at der består en adgang til, såfremt der fra færøsk side næres ønske herom, at lade færøske skibe forsikre i instituttet.

Til § 10.

Ophævelsen af § 12, 5. stk., er en følge af den under § 7 foreslåede bestemmelse.

Efter § 13 i lov nr. 183 af 4. maj 1939 ophører forsikringen, såfremt Danmark kommer i krig, fra det tidspunkt, på hvilket krigstilstand er indtrådt. Er et forsikret skib på dette tidspunkt til søs eller i fjendtlig havn, skal forsikringen dog vedvare, indtil skibet forankres eller fortojes i ikke-fjendtlig havn, såfremt skibets fører, når han får kundskab om krigen, snarest muligt søger sådan havn. Efter ønske fra rederierhvervet foreslås denne bestemmelse slettet.